

VÁGY ÉS VALÓSÁG

Pálinkás Marika Kecel email cím: mamcika6@indamail.hu

Istenem nincs más vágyam, csak dicsérni Téged
Keresni szép szavakat,
Hogy velük mindörökké áldjalak,
Szabadon szárnyalva énekelni Néked,
Olyan gondtalanul, s egyszerűen szépen,
Ahogy a madarak az égen

De vágy és valóság, nem lesz mindig ugyanaz
Te látod Uram az én megfáradt,
És földhöz ragadt útamat,
Hogy olyan sokszor nem szárnyalok, nem éneklek
S csak múlik a perc, s nem dicsérlek

Mert gondsúlyával, rám telepszik ez a földi lét,
Szárnyaimra is ráfeszíti keresztjét,
Én meg olyan sokszor
Csak a gondra nézek, s nem Terád,
S énekemből nem lesz más csak sóhajtás,

Olyan leszek, mint az elveszett kisgyerek
Ki félelmében, össze vissza ténfereg
Mert Tenélküled nekem -
Olyan reménytelen ez a nagyvilág,
Mint az égnek nap nélkül a ragyogás

S mégis mégis, a legtöbbször ilyenkor van,
Hogy a vágyamból valóság lehet,
Mert a Te nagy szerelmed ,
Mindig mindig utánam jön - s megkeres,
Én meg olyan önfeledten
S hálás szívvel dicsérhetlek Téged,
Ahogy a madarak az égen.

Forrás: www.keresztenydalok.hu